

Sygn. akt I C 1730/14 – upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Dubrowski

Protokolant: Justyna Pryt

na rozprawie po rozpoznaniu w dniu 04 listopada 2014 r. sprawy

z powództwa U. Z. **w (...)**

przeciwko **M. B.**

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 1730/14-upr

UZASADNIENIE

Powód U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. w dniu 05-01-2014r. wniósł pozew w postępowaniu upominawczym przeciwko M. B. o zapłatę kwoty 1 039,39 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że na podstawie umowy cesji nabył od wierzyciela firmy (...) w L. prawa do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu umowy zawartej przez pozwaną z (...) S.A. w dniu 13-10-2013r, a kwota dochodzona pozwem wynika z wyciągu ksiąg funduszu inwestycyjnego.

Pismem z dnia 28-07-2014r powód wyjaśnił częściowo wątpliwości co do przedmiotu umowy łączącej pozwaną z (...) S.A. w W. załączając umowę pożyczki.

Pozwana na rozprawie w dniu 29-04-2014r. nie stawiła się i nie złożyła też odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Umową z 18 lipca 2003 roku (...) S.A. w W. zbył swoje wierzytelności na rzecz (...) w L. .

(dowód: oświadczenie o dokonany przelew k.9)

(...) S.A. w W. zawarł umowę z pozwaną w dniu 13-10-2006r. Zgodnie z umową pozwana powinna zwrócić (...) S.A. w W. kwotę 2652,00 zł którą powinna zwrócić 52 ratach tygodniowych po 51,00 zł poczynając od 20-10-2006r.

(dowód: umowa pożyczki k.20)

Umową z 6 czerwca 2013 roku (...) w L. zbył swoje wierzytelności na rzecz U. Z. w (...).

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności – k. 4 wraz z wyciągiem k 7)

Sąd zważył, co następuje:

W przypadku nie podjęcia obrony przez pozwanego stosownie do art. 339 § 2 k.p.c. w którym określono podstawę formalną wyroku zaocznego, sąd- jeżeli nie ma uzasadnionych wątpliwości- zobligowany jest do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej (tj. twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych) za zgodną z prawdą bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 7094).

W przedmiotowej sprawie wątpliwości sądu budziły podane okoliczności w zakresie legitymacji czynnej powoda w przedmiotowej sprawie albowiem zgodnie z art. 509 k.c. przedmiotem przelewu może być co do zasady wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać (tak też E. Ł., (...) prawa cywilnego, t. III, cz. 1, s. 904). Z podanych przez powoda informacji wynikało natomiast, że (...) w L. nabył wierzytelności od (...) S.A. w W. w dniu 18 lipca 2003 roku, a wierzytelność P. wobec pozwanej powstała 13-10-2006r. Powód wezwany do wykazania nabycia przez jego poprzednika prawnego (...) w L. wierzytelności powstałej w roku 2006r dalej powoływał się na cesję z dnia 18-07-2003r. co wyklucza nabycie przez że (...) w L. wierzytelności z umowy z dnia 13-10-2006r. zgodnie z art. 509 k.c. ponieważ w dacie cesji pomiędzy (...) S.A. w W., a (...) w L. wierzytelność powyższa nie istniała, nie możliwe było również przewidzenie jej powstanie w przyszłości czy też jej wysokość, wymagalność itd. Z jednoznacznych poglądów doktryny i judykatury wynika natomiast, że wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego określenia stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność (tak trafnie SN w wyroku z 11 maja 1999 r., III CKN 423/98, Biul. SN 2000, nr 1, s. 1), a zatem oznaczania stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Strony stosunku, świadczenie oraz przedmiot świadczenia muszą być oznaczone bądź przynajmniej możliwe do oznaczenia (oznaczalne) w momencie zawierania umowy przenoszącej wierzytelność [art. 509 k.c.] co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca.

Braki, niedokładności, przemilczenia w zakresie podstawy faktycznej i prawnej pozwu obciążają powoda reprezentowanego z resztą przez zawodowego pełnomocnika [art 6 k.c. i 3 k.p.c. w związku].

Mając powyższe na uwadze zaistnienie obydwu negatywnych przesłanek wydania wyroku zaocznego uwzględniającego powództwo z art. 399 §2 k.p.c.[wątpliwa podstawa faktyczna jak i niezasadność w świetle norm prawa materialnego -art. 509 k.c.] powództwo powoda podlegało oddaleniu.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.